CE A REALIZAT ȘI CE AȘTEPTĂM DE LA CLUBUL CFR Timișoara

Fără să aibă un mare număr de campioni, fără performeri sau recordmani, clubul sportiv C.F.R. Timișoara desfășoară cu multă hotărîre o muncă de perspectivă, rezultatele îmbunătățindu-se de la an la an în toate domeniile de activitate. Un popas la acest club timișorean te ajută acum să faci cunoștință cu nespus de frumosul buchet de baze sportive întreținute cu multă grijă, cu preocuparea antrenorilor pentru descoperirea a cît mai multor elemente tinere etc. Clubului C.F.R. Timișoara îi revin însă sarcini deosebite — ca de altfel tuturor cluburilor sportive — în primul rînd în creșterea măiestriei sportivilor săi, în necontenita îmbunătățire a performanțelor. Iată de ce de data aceasta, discuția noastră a avut ca obiectiv o singură problemă: CUM AU CRESCUT PERFORMANȚELE. Firește, răspunsul l-am căutat în munca secțiilor, a sportivilor și antrenorilor, precum și în preocuparea clubului sportiv pentru îndeplinirea acestei importante sarcini.

Atletismul, pe drumul cel bun...

Nici înainte n-au lipsit performanțele. **Ion Mesaros, Gh. Cseman, Ion David, Gh. Băruță** și alți atleți ai clubului C.F.R. Timișoara au obținut rezultate mulțumitoare în anii 1959 și 1960. A fost însă mult prea puțin față de sarcinile ce reveneau clubului în acțiunea de înviorare a activității atletice din Timișoara, oraș cu puternică tradiție în acest sport. Și aceasta pentru că antrenorul **Ion Pascu** s-a mulțumit să lucreze o perioadă îndelungată cu cele cîteva vîrfuri sportive, fără să manifeste o preocupare pentru creșterea tinerelor cadre. Ba, mai mult, nici baza materială necesară acestei activități nu a fost asigurată. Este de neînțeles cum pînă în acest an nu s-au luat măsuri [redacted] amenajarea pistei, a gropilor [redacted]ri, a cercurilor de aruncări [redacted] această direcție trebuie sem[redacted] indiferența cu care con[redacted]ului sportiv C.F.R. Timi[redacted]rivit atletismul — ca și alte [redacted] sport — îndreptîndu-și a[redacted]i înspre echipa de fotbal. [redacted] nu puteau să meargă așa [redacted] și ele s-au schimbat cu [redacted]st an, atletismul pornind [redacted] pe drumul cel bun. Ince[redacted] făcut cu o intensă pre[redacted] copii și juniori. Din [redacted]i s-au și ridicat primii [redacted]nali, dintre juniori, Gh. [redacted] și A. Klein s-au im[redacted] speranțe. Un număr [redacted] de elevi talentați de la [redacted]nală de meserii din [redacted]ică astăzi atletismul [redacted]ului, asigurînd tocmai [redacted] pînă acum: REZER[redacted] TINERE CAPABILE [redacted]NTE DE VALOARE.

„[redacted]ntem mulțumiți"...

[redacted]oarecum activitatea ca[redacted] boxerilor de la C.F.R. [redacted]a surprins — la început [redacted]tovarășului I. Covaci, [redacted]: „Da, au [redacted]e [redacted]tem totuși mulțu[redacted]devăr, aceasta este [redacted] în cele două secții [redacted] Succesele cano[redacted]at la cîteva com[redacted] plan regional, dar [redacted]t performanțe de [redacted]-au existat oare [redacted]fel de creștere a [redacted]ci vorbă de așa [redacted] de pildă, baza [redacted] își dă imediat [redacted]a de orientare în [redacted]r și munca su[redacted]re [redacted] canotorilor [redacted] s[redacted]ie să „bată [redacted]a vreme. Acum, [redacted]arov a înțeles că [redacted]fi greu să realizeze [redacted] care iubitorii spor[redacted] le așteaptă din orașul [redacted]ții mulți sportivi de [redacted]

[redacted] aceeași exigență — și bine fac [redacted]varășii din conducerea clubului că procedează astfel — este analizată [redacted] activitatea secției de box. Este [redacted]rept că ultimele întîlniri au mai [redacted]lat „speranțe" celor care urmăresc evoluția boxerilor de la C.F.R. Timișoara (este vorba de victoriile repurtate în compania boxerilor din Turnu Severin și Arad) dar nu se poate uita că din 1959, cu excepția unui titlu de campion feroviar — obținut de Florian Micșa — boxerii de la C.F.R. Timișoara nu s-au remarcat în nici o competiție de amploare. Rămîne de văzut cum va ști să îndrepte lucrurile antrenorul **L. Ambruș**, care a preluat din acest an pregătirea boxerilor de la C.F.R. Timișoara.

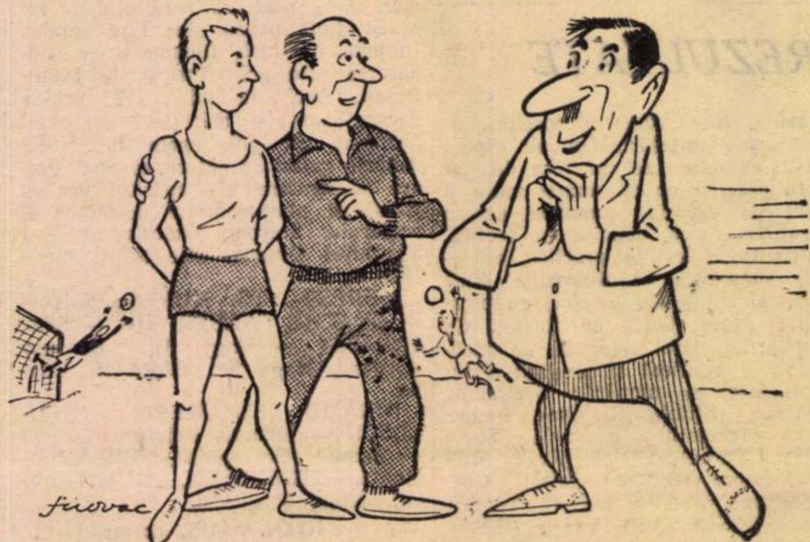
La lupte, o adevărată... metamorfoză!

Puține cluburi sportive se puteau lăuda pînă anul trecut cu rezultate asemănătoare celor obținute de C.F.R. Timișoara în sportul luptelor. Un loc fruntaș în campionatul republican, rezultate remarcabile la „individual", un titlu de campion republican și multe alte succese ilustrau creșterea valorică a performanțelor luptătorilor acestui club și îndreptățeau convingerea celor care vedeau în această secție fruntașa clubului C.F.R. Timișoara. Tot atît de promițătoare era și comportarea tinerilor luptători care în anii 1959 și 1960 obținuseră mai multe titluri de campioni republicani de juniori. Dar, a intervenit o ciudată „metamorfoză". Aceste succese s-au preschimbat, doar în cîteva luni, în lacune serioase. Nici un campion la juniori (este singurul an cînd s-a constatat absența luptătorilor timișoreni de pe listele campionilor de juniori) și locul... 9 în campionatul pe echipe al seniorilor. Credem că în acest an antrenorul **Valentin Bati** ar fi trebuit să se preocupe mult mai mult de pregătirea seniorilor și totodată să sprijine munca de pregătire a juniorilor. Că n-a făcut-o, o dovedesc rezultatele...

O poveste cu... „rezervele"

Vă amintiți? In anul 1959 echipa de popice a clubului sportiv C.F.R. Timișoara a cîștigat campionatul republican. A urmat o... scădere evidentă și popicarii de la C.F.R. Timișoara au avut o comportare cu totul sub așteptări în etapa pe oraș și la „zonă", în ediția următoare. Activiștii clubului sportiv ne-au ajutat să aflăm și cauzele acestui regres neașteptat înregistrat în ciuda condițiilor excelente de pregătire (am vizitat popicăria clubului — una din cele mai frumoase și bine utilate construcții de acest gen din întreaga țară). Pe de o parte a apărut... automulțumirea în urma frumosului succes din 1959, pe de altă parte a dispărut preocuparea pentru pregătirea la un nivel corespunzător a celor care reprezentau clubul în întrecerile de popice. Și, ca și cînd... n-ar fi fost destul, s-a mai petrecut și o altă poveste de care este vinovată și conducerea clubului. In loc să asigure posibilitatea de a împrospăta în permanență lotul de jucători care participau într-un campionat republican și care aveau de menținut un titlu, clubul a admis înființarea unei echipe de „rezerve" formată din cei mai... bătrîni jucători, sportivi care nu mai puteau să realizeze rezultate de valoare. Aceasta era... pepiniera de cadre a secției de popice! Considerăm că în această direcție consiliul clubului sportiv C.F.R. Timișoara trebuie să ia de urgență măsuri corespunzătoare, trecînd la reorganizarea secției de popice.

„PREOCUPARE" PENTRU ATLETISM

— *Tovarășe secretar, am descoperit un sprinter grozav. Face suta de metri în 11"!*

— *Strașnic! Tocmai aveam nevoie de o... extremă rapidă!!!*

Niciodată nu-i prea tîrziu...

...cu condiția ca din lipsurile pe care le-ai avut să înveți ceva. Cam așa s-ar potrivi cunoscutul proverb rugbiștilor de la C.F.R. Timișoara. Echipa nu s-a putut califica în „A" nici în 1959, nici în 1960. Și atunci, opt dintre jucători și-au luat „rămas bun" și au plecat care-încotro. De-abia atunci și-a dat seama antrenorul **M. Antonescu** că... nu mai are echipă. Căci, de juniori nu se ocupase cîtuși de puțin. Ba, a mai lăsat să treacă o vreme și după ce rămăsese cu lotul descompletat. Din primăvara acestui an s-a hotărît să muncească altfel și și-a adus aminte de școala profesională. Poate că mîine, tinerii rugbiști de astăzi vor reuși ceea ce n-au reușit ceilalți sportivi: calificarea în primul campionat al țării.

In concluzie:

Este un fapt cert că, în general, la clubul sportiv C.F.R. Timișoara munca s-a îmbunătățit în ultimul timp. Nu se poate trece peste o serie de frumoase succese obținute în această perioadă, peste importantele realizări obținute în întărirea organizatorică a secțiilor pe ramură de sport, a bazei materiale a clubului etc. De asemenea, se cuvine să subliniem creșterea numărului de sportivi clasificați, precum și orientarea pozitivă din ultimul timp a conducerii clubului pentru rezolvarea în cele mai bune condiții a problemei echipelor și a loturilor de juniori—rezerva de cadre pentru primele echipe. Se constată și creșterea simțului de răspundere al antrenorilor, precum și îmbunătățirea procesului de instruire-antrenament.

Cu toate acestea, rezultatele obținute pînă acum de clubul sportiv C.F.R. Timișoara nu se ridică la nivelul sarcinilor și al condițiilor create. Este inadmisibil ca unele echipe sau unii sportivi să bată pasul pe loc de 2—3 ani și cu atît mai de netolerat este situația acelor echipe sau a acelor sportivi care în loc să înregistreze un progres, au obținut rezultate tot mai slabe. Nu întotdeauna clubul sportiv C.F.R. Timișoara a situat problema creșterii necontenite a performanțelor sportive în centrul preocupărilor și aceasta s-a reflectat și se reflectă încă în nivelul scăzut la care se mențin unele echipe.

Cele cîteva aspecte subliniate în aceste rînduri, precum și multe altele care pot fi desprinse din analiza altor secții pe ramură de sport, duc la concluzia că munca trebuie îmbunătățită în direcția unei preocupări permanente pentru creșterea măiestriei sportivilor de la C.F.R. Timișoara. Iar la acest club există toate condițiile pentru ca lucrurile să se îndrepte cît mai curînd. Sînt sportivi talentați, ei au la dispoziție multe și frumoase baze sportive — create în anii luminoși ai regimului democrat-popular — precum și antrenori pricepuți. Activiștii clubului trebuie să muncească cu toată pasiunea și dragostea pentru ca tot mai mulți sportivi să îmbrace tricourile reprezentativelor noastre, pentru ca și aici să existe mereu mai mulți campioni și recordmani ai țării.

Este ceea ce așteptăm de la clubul sportiv C.F.R. Timișoara.

DAN GIRLEȘTEANU

Promovarea junioarelor, o tradiție a secției de baschet Rapid București

ANCHETA NOASTRĂ

Cum pregătim SCHIMBUL DE MÎINE

La Rapid București, depistarea și ridicarea elementelor tinere a fost de la înființarea clubului un obiectiv principal, care cu timpul a devenit o frumoasă și rodnică tradiție. An de an în echipele de primă categorie apar elemente noi, ridicate din formațiile de juniori. Datorită condițiilor create și strădaniilor antrenorilor, juniorii au parcurs într-un timp relativ scurt drumul către măiestrie, ajungînd să împrospăteze permanent echipele fruntașe de volei, baschet, rugbi, handbal ș.a. In rîndurile de mai jos voi împărtăși unele aspecte din munca pentru depistarea și promovarea tinerelor talente la secția de baschet.

In anul 1957 am alcătuit un plan de perspectivă pe doi ani care avea ca obiectiv principal inițierea și instruirea unor junioare de 14—15 ani. Prof. Antoaneta Sidea, antrenoarea echipelor de junioare, s-a deplasat de cîteva ori la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" — patronată de clubul nostru —, a asistat la orele de educație fizică ale elevelor din clasa a VIII-a și a selecționat aproape 40 de fete. Cu acest efectiv am început procesul de învățare, lucrînd de două ori pe săptămînă.

După două-trei luni, circa jumătate din eleve au părăsit antrenamentele, nefăcînd față efortului solicitat de acest joc sportiv. Celelalte au participat însă cu regularitate la pregătiri și și-au însușit într-un timp relativ scurt elementele de bază ale jocului, astfel că după șase luni am putut înscrie în campionatul de junioare două echipe. Acesta a însemnat primul contact al tinerelor jucătoare cu întrecerea sportivă.

După un an de activitate am format o singură echipă, rămînînd doar 12—14 jucătoare din cele 40 selecționate inițial. Toate acestea au dovedit calități și perspective. Lotul de 12—14 jucătoare a reușit în 1958 performanța de a cuceri campionatul Capitalei la junioare, iar la finala campionatului republican pentru junioare, desfășurată la Gheorghieni, s-a clasat pe locul IV. In același an, Cornelia Gheorghe, Anca și Sanda Dumitrescu au fost selecționate în lotul de junioare al țării, iar în 1959 Cornelia Gheorghe a ajuns în prima reprezentativă a țării, participînd la campionatul mondial disputat la Moscova. Alte jucătoare din aceeași promoție ca B. Brîncoveanu, M. Duiu, E. Dumitrescu și P. Pîrvu participă din anul 1960 la campionatul de calificare, deși nu au depășit încă vîrsta junioratului.

Din 1957, recrutarea viitoarelor baschetbaliste din rîndul elevelor de la „Aurel Vlaicu" a devenit un obicei. Treptat însă, selecționarea s-a făcut cu mai multă exigență, punîndu-se accent pe talie, calități fizice, perspective etc. Astăzi, găsim în echipa participantă la campionatul de calificare junioare ca E. Brechner, O. Cîmpeanu, L. Gănescu, E. Georgescu și Fl. Gheorghieș (înălțimea între 1,70—1,77 m) care, deși nu au depășit vîrsta de 17 ani, au fost întrebuințate și în jocurile echipei de categoria A după numai doi ani de activitate.

Cum s-a reușit acest lucru și cum s-a lucrat cu aceste tinere jucătoare?

I. De la primele lecții de învățare (în care a fost folosită mult metoda demonstrației), am pus un deosebit accent pe joc, care este foarte atrăgător pentru începătoare. Invățînd cîteva elemente de bază ale acestui sport (pasa, driblingul, aruncarea la coș), lăsam ca tinerele să joace, desigur cu un regulament mai redus, fără penalizări permanente. Intreruperile erau rare, indicațiile și sfaturile erau puține, scurte și pe înțelesul unor începătoare. Am observat că astfel jocul place mai mult, iar viitoarele baschetbaliste aveau o mare bucurie în momentul înscrierii unui coș. Treptat ele au învățat mai multe procedee tehnice simple, au învățat mai bine regulamentul și au căpătat noțiuni de tactică. In apărare au fost învățate să aplice numai sistemul om la om, iar în atac să nu se îngrămădească acolo unde se afla mingea. Ele erau îndrumate să paseze, renunțînd la driblingurile îndelungate, atît de caracteristice și dăunătoare jocului începătoarelor. Tot în primul an am insistat asupra dezvoltării calităților fizice, folosind, de pildă, exerciții de gimnastică pentru întărirea unor segmente mult solicitate în baschet. In munca de formare și dezvoltare a calităților fizice am colaborat mult cu medicul clubului, care a urmărit cu atenție evoluția tinerelor jucătoare.

II. In al doilea an am continuat învățarea și perfecționarea unor procedee tehnice și tactice mai complexe, am sporit exigența față de corectitudinea execuțiilor, folosindu-se multe explicații, repetări, corijări. S-a pus un accent deosebit pe îmbunătățirea unor calități fizice de bază ca: viteza (sub toate aspectele), dezvoltarea forței în picioare, abdomen și încheieturile mîinilor, au fost folosite exerciții tehnice cu viteză mare pe distanțe scurte (uneori cu mingea medicinală), numeroase sărituri etc. Datorită faptului că junioarele au participat la competiții unde au întîlnit adversare tot mai puternice, intensitatea antrenamentelor a crescut. Tinerele baschetbaliste urmăresc permanent activitatea echipei de categoria A, participă la antrenamentele și la jocurile acesteia, iar uneori fac antrenamente în comun.

Experiența secției de baschet a clubului sportiv Rapid București a dat rezultate îmbucurătoare. Echipa feminină are astăzi elemente talentate, cu o bună dezvoltare fizică, cu reale perspective, asigurînd astfel schimbul de mîine al campioanelor noastre.

Prof. SIGISMUND FERENCZ
antrenor

DRUMUL...

(Urmare din pag. 1)

oilor boierești s-a schimbat. Acum e o șosea în toată regula. O șosea a belșugului. Una din numeroasele artere pe care pulsează din plin viața nouă.

— Nea Vasile! Au sosit!!! Haide! Vino!

Bătrînul tresări. Zîmbi puștiului care reapăruse în fața lui.

— Ei bată-i să-i bată! Mă luai cu gîndurile și nici că i-am văzut pe cei din Muntenii Buzău. Ia să vedem, îi bat sau nu pe ai noștri?!

Și împreună cu alți săteni, s-a îndreptat spre terenul de sport, „stadionul" cum îi zic cei din Căzănești. Tocmai atunci arbitrul fluiera începerea meciului de fotbal.

BOX

Progresul București — Marina Constanța: 14-4

Pugiliștii de la Progresul au învins pe merit formația boxerilor constănțeni. Totuși, scorul final al întîlnirii care s-a disputat sîmbătă pe stadionul Progresul este mult prea sever dacă ținem seama de faptul că majoritatea partidelor au fost echilibrate.

Un meci extrem de disputat au oferit „cocoșii" D. Răgălie (Marina) și I. Stoica (Progresul). Incă din prima repriză constănțeanul atacă într-o viteză puțin obișnuită și reușește să-l surprindă pe Stoica cu o directă de dreapta la cap. După ce a fost numărat Stoica reia lupta. El reușește să reducă din handicap abia în repriza a III-a cînd Răgălie a început să dea semne de oboseală și a lovit incorect uneori. Cu tot efortul său Stoica n-a putut cîștiga, victoria la puncte fiind acordată pe merit lui Răgălie.

Au mai plăcut întîlnirile dintre C. Rusu (Progresul) — Șt. Văcaru (Marina), D. Fieraru (Progresul) — V. Barbu (Marina) în care boxerii de la Progresul au obținut victoria la puncte. Iată celelalte rezultate: Al. Bariciu (Progresul) b.p. A. Nuri (Marina), M. Diamandescu (Progresul) b.p. Șt. Aurică (Marina), I. Marin (progresul) b.ab. II. I. Olteanu (Marina), C. Tudor (Marina) b. desc. III C. Stoica (Progresul). A. Gănescu (Progresul) b.p. M. Mirea (Marina), E. Schnap (Progresul) b.p. N. Ghibu (Marina).